

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie siódme:

8. Czy turecki obywatel posiadający status prawny zgodnie z art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 może powoływać się na szczególną ochronę przed wydaleniem wyrażoną w art. 28 ust. 2 lit. a) dyrektywy 2004/38/WE?

Zakładając utrzymanie statusu prawnego według art. 7 akapit 1 tiret drugie decyzji ARB 1/80 (w przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze lub pytanie drugie oraz odpowiedzi przeczącej na pytania trzecie i czwarte) nasuwa się nadal pytanie:

9. Czy liczne mniejszej wagi czyny zabronione (zasadniczo przestępstwa przeciw mieniu), które uwzględniając je same w sobie nie są wystarczające, by wykazać rzeczywiste i dostatecznie poważne zagrożenie porządku publicznego związanego z podstawowym interesem społeczeństwa, mogą usprawiedliwić wydalenie na podstawie ich dużej ilości, jeśli należy się liczyć z dalszymi czynami zabronionymi a w takich samych okolicznościach nie podejmuje się żadnych działań wobec obywateli niemieckich?

(<sup>1</sup>) Dz.U. L 293, str. 4

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy) w dniu 21 sierpnia 2006 r. — Gerhard Schultz-Hoff przeciwko Deutsche Rentenversicherung Bund**

(Sprawa C-350/06)

(2006/C 281/33)

*Język postępowania: niemiecki*

#### Sąd krajowy

Landesarbeitsgericht Düsseldorf (Niemcy).

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

*Strona skarżąca:* Gerhard Schultz-Hoff.

*Strona pozwana:* Deutsche Rentenversicherung Bund.

#### Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE (<sup>1</sup>) (identyczny z art. 7 dyrektywy 93/104/WE) należy interpretować w ten sposób, że pracownikowi przysługuje w każdym wypadku coroczny płatny urlop w minimalnym wymiarze co najmniej czterech tygodni, [oraz że] urlop niewykorzystany przez pracownika w danym roku urlopowym w szczególności z powodu choroby jest udzielany w terminie późniejszym, czy też ustawodawstwo krajowe lub praktyka krajowa

mogą przewidywać, że prawo do corocznego płatnego urlopu wygasa, jeżeli w danym roku urlopowym, przed udzieleniem urlopu, pracownik stał się niezdolny do pracy z powodu choroby i nie odzyskał zdolności do pracy przed upływem roku urlopowego lub przewidzianego w ustawie, układzie zbiorowym bądź umowie okresu uprawniającego do przeniesienia urlopu?

- 2) Czy art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że w przypadku rozwiązania stosunku pracy pracownik w każdym wypadku ma roszczenie o świadczenie pieniężne w zamian za przysługujący mu i niewykorzystany urlop (ekwiwalent pieniężny), czy też ustawodawstwo krajowe lub praktyka krajowa mogą przewidywać, że pracownikowi nie przysługuje ekwiwalent pieniężny, jeżeli przed upływem roku urlopowego lub przypadającego po nim okresu uprawniającego do przeniesienia urlopu pracownik stał się niezdolny do pracy z powodu choroby lub po rozwiązaniu stosunku pracy otrzymywał rentę ze względu na obniżoną zdolność do pracy lub inwalidztwo?
- 3) W razie udzielenia przez Trybunał odpowiedzi twierdzących na pytania pierwsze i drugie:

Czy art. 7 dyrektywy 2003/88/WE należy interpretować w ten sposób, że warunkiem powstania prawa do corocznego urlopu lub ekwiwalentu pieniężnego jest to aby w ciągu roku urlopowego pracownik rzeczywiście świadczył pracę, czy też prawo to powstaje także w przypadku usprawiedliwionej nieobecności (z powodu choroby) lub nieusprawiedliwionej nieobecności w trakcie całego roku urlopowego?

(<sup>1</sup>) Dz. U. L 299, str. 9.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Köln (Niemcy) w dniu 25 sierpnia 2006 r. — Brigitte Bosmann przeciwko Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen**

(Sprawa C-352/06)

(2006/C 281/34)

*Język postępowania: niemiecki*

#### Sąd krajowy

Finanzgericht Köln (Niemcy).

#### Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

*Strona skarżąca:* Brigitte Bosmann.

*Strona pozwana:* Bundesagentur für Arbeit, Familienkasse Aachen.

**Pytania prejudycjalne**

1) Czy art. 13 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i członków ich rodzin, przemieszczających się we Wspólnocie <sup>(1)</sup> należy interpretować zważając w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uzyskaniu prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci w państwie miejsca zamieszkania (Republika Federalna Niemiec) przez matkę samotnie wychowującą dzieci, której ze względu na wiek dzieci zasiłek ten nie przysługuje w państwie miejsca zatrudnienia (Królestwo Niderlandów)?

2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:

Czy art. 10 rozporządzenia Rady (EWG) nr 574/72 z dnia 21 marca 1972 r. w sprawie wykonywania rozporządzenia (EWG) nr 1408/71 <sup>(2)</sup> należy interpretować zważając w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uzyskaniu prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci w państwie miejsca zamieszkania (Republika Federalna Niemiec) przez matkę samotnie wychowującą dzieci, której ze względu na wiek dzieci zasiłek ten nie przysługuje w państwie miejsca zatrudnienia (Królestwo Niderlandów)?

3) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczących na pytania pierwsze i drugie:

Czy prawo pracownika, będącego matką samotnie wychowującą dzieci, do podlegania w przedmiocie prawa do zasiłku rodzinnego na dzieci korzystniejszemu ustawodawstwu państwa miejsca zamieszkania wynika bezpośrednio z Traktatu WE, względnie z zasad ogólnych?

4) Czy udzielenie odpowiedzi na powyższe pytania zależy od tego, czy po każdym dniu pracy pracownik powraca do miejsca zamieszkania rodziny?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 149, str. 2

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 74, str. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Flensburg (Niemcy) w dniu 28 sierpnia 2006 r. — postępowanie dotyczące akt stanu cywilnego Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul, pozostali uczestnicy postępowania Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll**

(Sprawa C-353/06)

(2006/C 281/35)

Język postępowania: niemiecki

**Sąd krajowy**

Amtsgericht Flensburg (Niemcy).

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Wnioskodawcy: Stefan Grunkin, Dorothee Regina Paul.

Pozostali uczestnicy postępowania: Leonhard Matthias Grunkin-Paul, Standesamt Niebüll.

**Pytanie prejudycjalne**

Czy w świetle zasady niedyskryminacji wyrażonej w art. 12 WE i uwzględniając swobodę przepływu zagwarantowaną wszystkim obywatelom Unii w art. 18 WE, norma kolizyjna zawarta w art. 10 EGBGB może być uznana za ważną, w stopniu w jakim uzależnia ona określenie przepisów dotyczących nazwiska osoby wyłącznie od obywatelstwa?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia (Włochy) w dniu 30 sierpnia 2006 r. — Frigerio Luigi & C. Snc przeciwko Comune di Triuggio**

(Sprawa C-357/06)

(2006/C 281/36)

Język postępowania: włoski

**Sąd krajowy**

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Frigerio Luigi & C. Snc

Strona pozwana: Comune di Triuggio

**Pytania prejudycjalne**

1) Czy przepis art. 4 ust. 1 dyrektywy 2004/18/WE <sup>(1)</sup>, lub analogiczny przepis zawarty w art. 26 ust. 2 dyrektywy 92/50/EWG <sup>(2)</sup> (jeśli uznane zostanie, że stosuje się ten ostatni przepis) — zgodnie z którymi kandydaci lub oferenci, którzy zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym mają siedzibę lub miejsce zamieszkania, są uprawnieni do świadczenia odnośnej działalności usługowej, nie zostają odrzuceni jedynie na podstawie tego, iż zgodnie z prawem państwa członkowskiego, w którym zamówienie jest udzielone, byłiby oni zobowiązani być albo osobami fizycznymi albo prawnymi — stanowi podstawową